

Predstavitev najboljših

Ponovno so se sestali mladi instrumentalisti, pevci in plesalci glasbenih šol ljubljanske regije in akademije za glasbo, da bi svojim vrstnikom, staršem in krajanom pokazali, kako so od lani napredovali v glasbeni šoli. Zbrali so se na svoji vsakoletni reviji, ki jo že četrty prireja Društvo glasbenih pedagogov Ljubljane, Zasavja in Notranjske. Letos je bila revija v Ljubljani, Logatcu in Litiji.

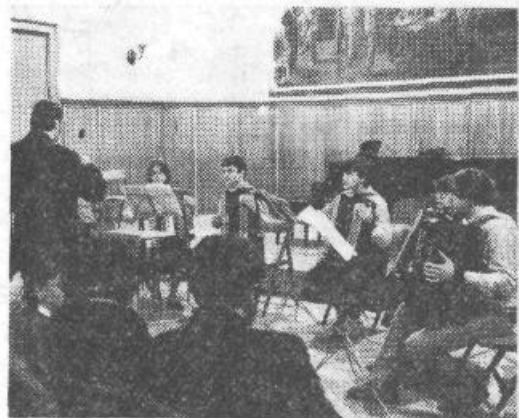
Na revijah imajo glasbene šole možnost sodelovati z najboljšim, kar imajo po lastnem izboru, vendar v okviru tematike, ki jo predlaga organizacijski odbor revije. Letos so bile to skladbe jugoslovanskih partizanskih skladateljev in revolucionarne skladbe vseh narodov

predsednik društva glasbenih pedagogov in ravnatelj glasbene šole »Franc Šturm«. Prisotnost partizanskih skladateljev je dala poseben poudarek tematiki revije — na koncertu je bilo izvajanih tudi devet skladb s tematiko NOB, ki so jih večinoma izvajali učenci glasbene šole »Franc Šturm«. Višek večera je z Radičevu Sonato dosegla študentka Akademije za glasbo Lidija Stankovič, učenka prof. Duhravke Tomšič-Srebošnjakove. Dvorano Slovenske filharmonije so skoraj popolnoma napolnili učenci glasbene šole »Franc Šturm« (na koncertu se je z dognano izvedbo odlikoval njen učenec kitarist Miha Ramšak) in osnovnih šol iz občine Ljubljana-Siška.

Poleg drugega koncerta v Logatcu, kjer je bila publika manj številna, je pomenil lep zaključek IV. revije zaključni koncert v Litiji 13. marca. Program je bil še pestrejši, saj so sodelovali učenci iz enajstih glasbenih šol in akademije za glasbo. Slavnostni govornik je bil sekretar sekretariata republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije tov. Ivan Godec, ki je v svojem govoru poudaril pomen letošnjih obletnic vstaje in OF ter pomen partizanske glasbe za narodnoosvobodilno borbo. Koncerta so se poleg nekaterih ravnateljev sodelujočih glasbenih šol, ki so od predsednika društva prejeli priznanje za udeležbo, udeležili tudi predsednik upravnega odbora Titovih zavodov Litostroj, kulturni animator istega zavoda, najvidnejši kulturni in družbenopolitični predstavniki občine Litija in partizanski skladatelj Janez Kuhar.

Revijo so razen Titovih zavodov Litostroj, ki so prispevali največji delež, financirale delovne organizacije iz Ljubljane, Litije in Logatca. Tak način financiranja je že tradicionalen in v praksi dokazuje možnost povezovanja združenega dela s kulturo, seveda ob primerani angažiranosti organizacijskega odbora revije. IV. revija mladih glasbenikov je pomenila lep primer sodelovanja društva glasbenih pedagogov, glasbenih šol ljubljanske regije in Akademije za glasbo, sindikalnih ter kulturnih delavcev iz Litostroja in organizacij združenega dela.

Lovro Sodja

S koncerta v mali dvorani Slovenske filharmonije

sveta, saj je bila revija posvečena 40. obletnici vstaje jugoslovanskih narodov, 40. obletnici ustanovitve OF in vsem partizanskim skladateljem. Pokrovitelj revije je bila konferenca osnovnih organizacij sindikata Titovih zavodov Litostroj, katere predsednik tov. Pavle Stupnikar je pozdravil in spregovoril prisotnim na otvoritvenem koncertu 25. februarja v veliki dvorani Slovenske filharmonije. Koncerta sta se udeležila tudi partizanska skladatelja Janez Kuhar in Radovan Gobec, ki sta ju pozdravila

Uspeh glasbene šole »Franc Šturm«

Zasluzena priznanja

V dneh od 22. do 25. aprila 1981 je potekalo v Sarajevu X. zvezno tekmovanje uencev in študentov glasbe. Tekmovalci so se pomerili v igranju na pihala, trobila, godala, kitaro in v uspešnosti vokalnega muziciranja. Zvezno tekmovanje je rezultat ostre selekcije, saj so morali doseči vsi udeleženci že pred tem prvo nagrado na republiških tekmovanjih v svoji kategoriji in disciplini. Slovensko republiško tekmovanje je bilo od 17. do 22. marca v Mariboru. Izmed gojencev glasbene šole »Franc Šturm« si jih je kar osem priigralo prvo republiško nagrado in tako tudi pravico do udeležbe na zveznem tekmovanju: 1 oboist, 1 blokflavtist in 6 kitaristov.

Tudi v tem najširšem merilu in konkurenci so ti učenici-tekmovalci poželi zaslužen priznanje in nagrade, ki nedvomno niso samo njihov osebni uspeh, temveč tudi rezultat kvaliteta vzgojnoizobraževalnega dela v okviru glasbene šole »Franc Šturm«. Kdo so ti mladi virtuozji? Kakšne so uvrstitve?

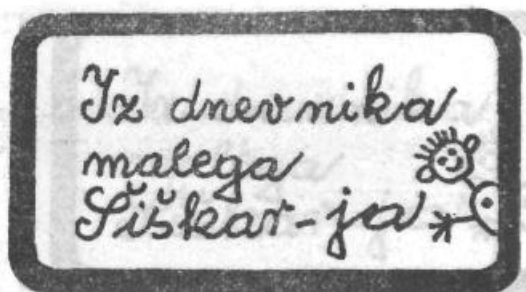
Matej Golob — blokflavta iz razreda prof. Lovra Sodje — II. nagrada, Miloš Majaron — oboa iz razreda prof. Boža Rogelje — I. nagrada, kitaristi, vsi iz razreda prof. Ljudmila Rusa, pa so dosegli: Tomaž Gvozdanovič in Tomislav Ramšak — II. nagrado, Tomaž Raj-

terič, Gregor Avsenik, Darja Horvat in Igor Kukavica — pa vsi I. nagrado.

Glasbena šola »Franc Šturm« ima vsako leto razen neposrednega pouka glasbene vzgoje tudi vrsto internih in javnih nastopov, radijskih snemanj, sodeluje pri proslavah in prireditvah ob najrazličnejših priložnostih, letošnje republiško in zvezno tekmovanje pa je nedvomno strokovno in umetniško najzahtevnejša aktivnost, ki je bila izvedena v počastitev 40-letnice ustanovitve Osvobodilne fronte in vstaje jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Anton Kozole

Dopisujte v
vaše
glasilo

Nedelja

Danes je pri nas vse narobe, kajti je mama izračunala, da ima do konca meseca le še za kakšne štiri slabe južine denarja, potem bomo pa verjetno zrak zajeli in držali, kolikor bo pač treba.

Problem se je oblikoval včeraj, torej v soboto, ko je ata izjavil, da ima poln kufer teh govoric o Svabih in Lahih, ki da bojša edina še pojijo naša turizem in gostinstvo in sklenili smo, da dokažemo, kako tudi domači gost nekaj velja. Sli smo torej v eno krasno šišensko restavracijo. Že po pol ure je prihitel natakari in vprašal, če bomo kaj pojedli. Ata se je dobro zadržal in je samo pokimal, jaz pa sem rekel, da bi vola požrl. Natakari je odvrnil, da vola nimajo, pač pa lahko prinese jedilni list. Toda naš ata, stari gostilniški maček in bivši prvak v podpiranju šankov, je rekel, da se zaneša na njegov nasvet. Torej smo naročili predjed. Narezek. Takšnega, kakršnega naročajo tovariši z naročilnicami, je rekel ata. Ali smo ali nismo, saj vendar ob takšni plači lahko enkrat gosposko jemo...

Nato sem jaz jedel telečji stek z gobami, mama poprov zrezek (v enem izmed doktor romanov ga je glavni dohtar vedno jedel), ata kračo, sestra pa biftek z jajcem. Jaz sem svojo jed hitro prepoznal, saj je kuhar na pladnju pozabil ključek za odpiranje konzerve, iz katere je vzel gobe, sestra je biftek identificirala po jajcu, mama je pa vedela, da je tisto, kar ni krača, poprov zrezek.

Nato smo naročili še »nekaj sladkega«, popili liter ali dva vina ter je ata zvrnil še dva encijana za pomiritev želodca, ko je prišel natakari z računom. Zelo prijazno se nam je nasmihal, kot bi hotel povedati, da je na naši strani. »Tisoč osemsto dinarjev, prosim!«

Vidiš, Pepa, je rekel ata, za osemnajst jurjev smo se najedli in napili...

Toda Pepa, ki je slučajno tudi moja mama, ni mogla odgovoriti, ker je imela preveč opravka s tem, da se je onesvestila. Nato je ničle z grozo preračunal še ata, nakar je natakari preštel vsebino, ki jo je naš poglavar stresel iz denarnice in treh žepov, nato pa rekel, da se priporoča — namreč natakari. Ata se je dobro zadržal in je samo pokimal, jaz sem pa rekel, da natakari ni nič kriv, saj bi bil revež tudi sam bolj redko v tej restavraciji, če ne bi bil slučajno v službi tu.

Ponedeljek

Tako se je končal naš kulinarčni izlet. Danes smo imeli krasno vegetarijansko kosilo. To pomeni, da ni bilo nič mesa. Edina svinina so bile svinjske kletvice, ki jih je na veliko ogorčenje naše mame spuščal ata...

Mislím, da ima sicer gostinstvo velik pomen za srečo in zadovoljstvo delovnega človeka.

